

dnevni in učni red v Dijaškem domu. Slovenski državni profesor z majhnimi otroki stanuje že poldrugo leto v vlažnem stanovanju, drugi živi že pol leta ločeno od svoje žene, tretji pa ne dobi niti mesečne sobe in stanuje že drugi mesec v hotelu!

Tako izganjajo tukajšnji Nemci „satana“ tukajšnje stanovanjske komisije z „belcebubom“ ljubljanskega poverjeništvaja za socialno skrbstvo. Kraljestvo, ki je proti sebi, mora propasti!

Opozarjamo narodne poslance in vse osrednje urade v Ljubljani in Beogradu, da mora pri reševanju vseh vprašanj v prvi vrsti odločevati državni interes.

Svoji k svojim!

To geslo so vpeljali Čehi in dosegli z njim krasne uspehe za gospodarsko osamosvojitvev. Toda to geslo, kakor ga mi poznamo, še ni popolno. Čehi so mu pridali še: „a vždy dle pravdy“, t. j. „in vedno po pravici.“ Ta dodatek priporočamo našim trgovcem in podjetnikom. Ne moremo zahtevati od kupca, da iz same narodne navdušenosti kupuje pri našem človeku slabše, kakor bi kupil pri narodnem nasprotniku. To bi škodovalo kupce, to je pretežni del naroda. Naš človek torej ne sme nuditi slabšega blaga in dela za isti denar ali enakega blaga za dražji denar, ampak najmanj enako blago po isti ceni, če hoče uspešno tekmoovati za nasprotno konkurenco.

To je naša prva zahteva. Imamo pa še poleg te realne zahteve tudi idealne. Tisti, ki hočejo, da jih upoštevamo kot svoje, morajo res biti naši. Morajo podpirati naša narodna in kulturna podjetja, morajo kupovati naše knjige, naročevati naše leposlovne liste, podpirati našo narodno umetnost, biti delavni člani naših narodnih društev. Kdor si pridobiva premoženje, se mora zavedati velikih dolžnosti do narodne kulture. V tem oziru nam naj bodo vzor nemški industrijci na severnem Češkem, ki so ustanovili in vzdrževali strokovne šole; bogati grški trgovci so darovali ogromne vsote za izobrazbo naroda, razne kmetijske, trgovske in obrtne šole nosijo imena posameznikov, ki so s svojimi darovi ustvarili te šole in jim zasigurali obstoj; ameriški milijonarji so ustanovili cele univerze!

Posebne dolžnosti imajo naši narodni podjetniki glede svojih otrok, da jih dobro vzgojijo, jim nudijo primerno izobrazbo, da bodo ali nadaljevali podjetje svojih starišev ali pa s pridobljenim premoženjem kot znanstveniki ali umetniki pomnoževali našo znanost in kulturo, ne pa za ničvredne zabave razmetali bogatstvo, katero je narod nanosil njihovim starišem. Nikdar ne moremo za svoje priznati tistih, ki so sicer Slovenci ali Slovani, njihovi sinovi pa so zašli med nemške „burše“, njihove hčere pa s svojo doto bogatijo naše narodne nasprotnike.

Poleg dobrega blaga in solidne cene je za trgovca in obrtnika velike važnosti tudi ravnanje z odjemalci. Vsakdo gre rajši kupovat k tistemu, ki je postrežljiv in ljubezljiv s svojimi odjemalci in jih ne odbija z odurnim in neprijaznim vedenjem. V tem oziru je treba dobre vzgoje že pri vajencih v šoli in v trgovini ali delavnici.

Da se začne pri nas resno izvajati geslo „Svoji k svojim“, predlagam sledeče: Narodni trgovci, obrtniki in podjetniki osnujejo strokovna narodna društva, v „Ptujskem listu“ naj se otvori poseben oddelek v inseratnem delu, kjer bodo pod skupnim nadpisom „Narodne tvrdke“ inserirali naši ljudi, da jih bomo poznali. Poseben odsek n. pr. v odboru „Jugoslovanske Matice“ naj kontrolira ta seznam, da se ne vtihotapi tvrdka, katera ne zadostuje zgoraj označenim zahtevam. Ta odsek mora postopati nepristransko in pravično, a tudi taktno, da nikogar po krivem ne žali in ne odbija, temveč poučuje in tako odpravlja nedostatke, ki se pojavljajo.

Z doslednim delom bomo dvignili blagostanje in samozavest svojih ljudi ter tako

koristili narodu in državi. Inorodci, ki so prišli k nam, da bi nas izkoriščali in nam gospodovali, bodo se morali asimilirati, če hočejo tu živeti, ali pa bodo morali oditi, odkoder so prišli.

Iz spominov na l. 1901 v Ptuj

Dosti Slovencev živi v Ptuj in izven Ptuja, ki vedno in pri vsaki priliki zabavljajo na Jugoslavijo ter grajajo naše razmere v novi državi. Ako so ti zabavljači in grajači živeli že pod staro Avstrijo v Ptuj, ali v okraju, se bodo še spominjali, kako se je godilo nam Slovincem takrat. Naj bi vendar vsak prebrskal svoj spomin in bi primerjal razmere, kakoršne so obstale pod Avstrijo, z današnjimi. Kdor pa je za tako delo prelen in preneroden, kdor ni poskusil samo onih dobrot, koje smo uživali Slovenci pod razpalo Avstrijo, temu lahko ustreže sto in sto drugih s poročili in doživljaji iz svojih spominov. Evo vam tako poročilo, kojega je zapisal trgovec D. T.: Dne 24. junija 1901 zvečer sem prišel v Ptuj, da se popeljem po noči z brzovlakom v Gradec zaradi trgovskih poslov. Na ulici sem srečal tovariša H. in L. Ker je bilo za vlak še prerano, podali smo se skupaj v kavarno Evropa. Zasedli smo mizo v sobi, kjer ni bilo drugega gosta. Ko smo plačali in se pripravljali na odhod, smo slišali iz sosedne sobe klice: „Heil und Sieg, den Windischen den Strick! Nieder mit den Windischen!“ Ko smo stopili na ulico, zastavil nam je pot davčni uradnik v Ptuj Sommer Konrad. Začel me je psovati z najgršimi imeni. „Windischer Hund, Trottl“ so bili še mili izrazi. Celu pretepati so nas hoteli, da se nismo branili! Komaj smo prišli na kolodvor, bil je uradnik Sommer s svojo družbo tudi že tu. Tu je psovanje, kakor: „Sie Windischer Hund, Trottel, Narr“ itd. kar bruhal iz sebe! Zaprl mi je pot do blagajne, da bi ne mogel kupiti lista! Vedno je tiščal v mene in ker sem ga odrinil, da sem mogel do blagajne, je kričal: „Sie Windischer Hund, beschmutzen sie mich nicht!“

Okrajni glavar Ptujski je bil na kolodvoru navzoč, je vsi videl in slišal; pustil pa je uradnika Sommer-ja mirno divjati proti meni Slovincu!

Sommer je nosil tudi Turnarski trak! Tako je postopal in smel postopati l. 1901 plačan državni uradnik, nemški hajlovec proti mirnemu Slovincu. Moj sluščaj pa ni bil edini, ki se je pripetil v Ptuj takrat!

Takih preganjanj nas je vendar rešila Jugoslavija. In jaz vsaki dan hvalim Boga, da je ob enem z Avstrijo hudič odnesel uradnika Sommer in vse njegove bratce in tovarše!

F. Tr.

Gospodarstvo.

Rez v vinogradih.

Rez je brez dvoma eno najvažnejših del v vinogradih. Saj pravi ljudska prislovica: „Neuki rezač nese zvečer na škarjah polovnjak vina domov.“ S tem je povedano, da za rez v vinogradih ni sposoben vsak, sicer drugače dober delavec, ampak da zahteva rez posebno pažnjo, torej v tem delu izvežbane-ga delavca.

Če tudi so za to delo veljavna nekatera, splošna pravila, ga itak ni mogoče izvrševati nekako šablonsko, temveč je treba pri vsakem trsu posebej prevdariti, kako ga je obrezati, da se ne naredijo pogreški, ki bi ogrozili bodisi donos vinograda, bodisi razvoj trte ali celo obstoj nasada.

Pri rezi je vpoštevati starost in moč posamezne trte, trsno vrsto, izhajališče posameznih za rez v poštev prihajajočih rozg, kakor tudi hranilno moč zemlje in strmočo vinograda. Pa tudi na prošle vremenske uime n. pr. na mraz in točo se je ozirati pri rezi.

V prvi dobi po sajenju je obrezovati trse

na kratko, torej na les, ne na rod, da se okrepe v koreninju in dobé močen krepek les. Pozneje, pri dobrem razvoju že v tretjem letu je mogoče pričeti trse oblikovati. Polagoma se vzgoji vsakemu trsu primerno visoko deblo, ki je lahko v strminah okoli 20 do 25 cm, v položnih legah pa okoli 25 do 30 cm visoko. S primernim pomlajenjem je mogoče vzdržati debela vedno na tej visočini.

S konca debela se narežejo trsu ali po pravih dolge rezi šparoni, rezniki in čepi, ali pa po pravih kratke rezi samo rezniki in čepi, kakor že to zahteva moč trsa ali pa lastnost trsne vrste; kajti nekatere vrste ne prenašajo dolge rezi, druge zopet poganjajo prebohotno in slabo rodé pri kratki rezi.

Tako n. pr. ugaja laškemu rilčeku bolj reznichenje, kakor dolga rez, ki ga spravi ob les. Vsled dolge rezi oslabei nasad laškega rilčeka se tudi z gnojenjem težko spravi zopet na noge. Nasprotno bi n. pr. vse vrste bur-gundca rodile prav slabo in uhajale v les, ako bi se njim ne nalagalo šparonov.

Rezaču je torej možnost dana, da s krajšo ali daljšo rezjo regulira rodovitnost in moč trsa.

Glavni regulator moči in rodovitnosti trsa pa naj bodo vendarle vedno gnojne vile in nikakor ne škarje. Vinograd, v katerem se skuša zvišati rodovitnost bolj z rezjo, kakor z gnojenjem, ne bo nikdar star, posebno ne, ako se mu je preveč nalagalo že v prvih letih razvoja.

Trsu pošteno nalaga naj le tisti, ki ga tudi pošteno zalaga; slika marsikaterega vinograda pa kaže, da se to načelo ne vpoštevava povsod.

Nadalje je treba rezaču vedeti, da je v prvi vrsti rodno ono rožje, ki izhaja iz lanskega, to je dvoletnega lesa; kajti rozge iz starega lesa so redkokdaj rodovitne. Za reznike in šparone je torej v prvi uporabiti rozge, ki stoje na lanskem lesu in le, ako teh ni, ali pa, če zahteva to oblika trsa, pridejo v poštev tudi iz starine pognale rozge. Teh se poslužujemo tudi pri pomlajenju trsa ali pa tam, kjer so v navadi vlačeni. V prvem kakor drugem slučaju se nareže ta na starem lesu stoječa rozga na čep z enim, k večjemu z dvema očesoma. Ta čep ima namen dati samo močen rodoviten les za drugo leto, ki pride prav kot reznik za pomlajenje trsa ali pa kot vlačenica za izpolnitev kacega praznega prostora v neposredni bližini.

Rezač mora tudi paziti na to, da po nepotrebem ne zvišuje trs. Zatorej bo narezal šparone in tiste reznike, ki naj v prvi vrsti rodé, nad onimi rezniki, ki imajo pred vsem namen dati rodovitno rožje za prihodnje leto. Ako je tega rožja dovolj, tedaj se lahko pri prihodnji rezi stari šparoni in zgolj radi roda narezani rezniki z nastavljenimi mladikami vred odrežejo in trs obdrži svojo prejšnjo višino. Če pa postane po letih trs le previsok, se ga s pomočjo na starini narezanih čepov lahko zopet sčasoma zniža.

Po toči okleštrane trse je obrezati bolj na kratko, da se zopet okrepe. Le v manje prizadetih, a pognojenih vinogradih se lahko izvrši rez v normalnem obsegu. Pri trtah, poškodovanih po zimskem mrazu, je pred rezjo dognati, v katerem delu mladik je poškodba in kolika je ta poškodba. Z daljšimi rezniki in šparoni ali pa z večjim številom šparonov in reznikov je skušati potem nadomestiti to, kar je mraz uničil.

Rez ni torej tako enostavno delo, kakor bi si kdo mislil, in le oni je dober rezač, kateremu so razlogi njegovega postopanja pri reznji jasni, ne pa oni, ki utemeljuje svoj način reznje s puhlim izrekom: „Tako smo zmeraj rezali“ ali pa „Tako tu vsi režejo.“

Vinarski inštruktor Zupanc.

* * *

Padanje cen usnja. Cene sirovih kož padajo stalno. V Zagrebu se plačuje mesarjem za kilogram kože še 40 kron, dočim na deželi še manj. Posebno slabo je sedaj s težkimi kožami, ker je teh sedaj pri nas v izobilju. Poleg tega je prišlo dosti težkih kož iz Italije. Cene so v splošnem padle za 30

odstotkov. Tudi na Francoskem padajo cene. Za kože se plača tam samo 5 frankov. Zaradi visoke razlike v valuti se vseeno ne izplača izvoz kož iz Francoske. Na Madžarskem so padle cene govejim kožam od 120 na 110 kron, pričakovati pa je nadaljnje padanje. Telečje kože se prodajajo po 250 madžarskih kron, ovčje pa od 190 do 210 kron. Na Nemškem so prav tako padle cene kožam za približno pet do deset odstotkov.

Izdelane kože. Na koncu so morali popustiti tudi tovarnarji. V notranjem prometu se dobe sedaj Vache-podplati po 150 do 160 kron. Blah-kože po 165 do 170 kron. Kravje kože veljajo še od 280 do 300 kron, telečje od 320 — 350 kron za kilogram. Rumena koža velja od 45 do 50 kron za stopo, boks pa od 60 do 65 kron. V Avstriji veljajo podplati od 510 do 540 avstrijskih kron, boks od 150 do 180, ševro od 135 do 160 za stopo. V Avstriji je torej usnje nekoliko cenejše.

Ivoz živine iz Koroške v Slovenijo je zopet dovoljen.

Dopisi.

Mestni kino Ptuj. V soboto, 22. jan. ob 8. uri, v nedeljo, 23. jan. ob 5. in 8. uri „Demi-Vierges“ (sužnji čutnosti.) — Senzacionalna drama v 5 dejanjih. — V glavni vlogi Manja Tzatscheva. Zastoj kriči Gerstner z stegnjenimi rokami „tovarna!“ „tovarna!“ Naenkrat se sliši pok, ogenj, tovarna, v kateri so delali možje in očetje, je šla v zrak. — Divji boj se vname med njima, Lili se brani na vso moč za svojo čast. Indijanec jo drži, kakor vklenjeno, na kar se ona opoteče in ga potegne s seboj. Z razbitim obrazom omahne Indijanec nazaj v sobo, on je Lili med opotekom s svojo strastjo zadušil. Predprodaja vstopnic v soboto od 2. — 4. ure, v nedeljo od 11.—12. ure. Kinoravnateljstvo: Mihael Murko.

Ptujsko gledališče. V pondeljek dne 24. t. m. igra mariborsko gledališče dr. Ivan Lah: „Noč na Hmelniku.“ Drama.

Plesni venček. Društvo jugoslovanskih poštних uslužbencev v Mariboru vabi člane in prijatelje zabave na svoj plesni venček dne 1. februarja ob 20. uri v oficirskem domu (Kasino). Vojaška godba! Prvovrstni šotori! Obleka promenadna.

Dijaška kuhinja v Ptuj je prejela od akademskega plesa dne 8. januarja 1540 K čistega dobička.

Dornova. Prostovoljno gasilno društvo v Dornovi pri Ptuj priredi veselico s tombolo dne 23. januarja t. l. ob 4. uri popoldan v gostilniških prostorih g. Franca Herga v Dornovi. Za obilen obisk vabi Odbor.

Poziv beguncem! Vsi oni begunci, ki se še nameravajo vrniti v svojo predvojno bivališče in reflektirajo pri tem na brezplačno vožnjo, naj se čimprej pismeno ali ustno javijo pri okrajnem glavarstvu (politični ekspozituri) svojega sedanjega bivališča. Urad za zaščito beguncev bo skušal na podlagi teh prijav izposlovati pri centralni vladi zanje brezplačno vožnjo do državne meje. Na prijave po 10. februarja se ne bo oziral.

Slovensko trgovsko društvo „Merkur“ v Ljubljani je v svojem „Poročilo“ o vseslov. trg. shodu dne 11. aprila 1920 v Ljubljani na strani 14 objavilo sledečo trditev: „Prehranjevalni urad je trgovcu v Halozah nakazal sol. Glavarstvo v Ptuj ga je kaznovalo z globo 2000 K, ker je prevzel sol. To je neverjetna povest, ali resnična.“ Ko je okrajno glavarstvo Ptuj zahtevalo pojasnilo glede te popolnoma izmišljene vesti in se je društvo „Merkur“ o neistinitosti prepričalo, je isto društvo „Merkur“ dne 29. decembra 1920 poslalo okrajnemu glavarstvu dopis, da žal popravka v zadevi ne more priobčiti, ker „Poročilo“ ne izhaja perijodično, temveč je izšlo samo povodom vseslov. trg. shoda, ter dalo sledečo izjavo: Obžalujemo, da je bila v „Poročilu o vseslovenskem trgovskem shodu z dne 11. aprila 1920 v Ljubljani“ na strani 14 priobčena napačna notica glede prehranje-

valnega urada in okrajnega glavarstva. Poročevalec, ki je na shodu to poročal, je imel kakor smo že zadnjič poročali vpogled v tozadevne spise pri tukajšnji Centralni upravi za trgovski promet z inostranstvom (podružnici) in je na shodu poročal le-to, kar je bilo razvideti iz spisov. Da bo pa nadaljna preiskava v tej zadevi dokazala nasprotno pa govornik takrat ni mogel vedeti. Nam je zelo žal, da je prišla v „Poročilo“ notica, ki se je sedaj izkazala kot neosnovana.

Politične vesti.

Iz ustavotvorne skupščine. Pravo delo se še ni začelo. Izvolil se je odsek, ki naj določi najprej poslovnik. Nekteri poslanci nočejo priseči, nekatere skupine tudi ne prihajajo k sejam. S tem le ovirajo resno delo, saj narod jih je izvolil, da bi delali, ne pa ostajali doma. Z nedelom nikamor ne pridemo.

Pašič za edinstvo države. Ministrski predsednik Pašič, vodja radikalne stranke, se je odločno izrazil za državno edinstvo in proti vsem federativnim in avtonomističnim programom. Večina njegove stranke stoji trdno za Pašičem. Pašičev nasprotnik, Protić, ki je vnet za plemenske avtonomije, nima pri svoji stranki, pri radikaleih, mnogo pristašev. Mirovati pa le noče, nego išče zaveznikov, s katerimi bi delal sitnosti vladi, potezujoči se za edinstvo.

Grozeči polom v Avstriji. Vedno bolj se utrjuje prepričanje, da je polom v Avstriji neizogiben. Prehrana je za nižje prebivalstvo obupna, od drugod ni dobiti potrebne pomoči. Poštni in brzojavni uslužbenci, ki so bili ustavili delo, so sicer zopet začeli delati, ali pod pogojem, da ugodi vlada njihovim zahtevam, zlasti da se zmanjša neznosna draginja. Avstrijski denar nima že skoro nobene veljavo več. Za 100 naših dinarjev dobiš vsak dan več, sedaj že čez 2000 avstrijskih kron.

Diplomatski krogi o Avstriji. Tudi v diplomatskih krogih trdijo, da ni mogoče več Avstrije rešiti poloma. Mogoče je samo troje: 1. da se avstrijsko ozemlje razdeli med sosedne države, 2. da zasedejo Avstrijo antantne čete in 3. da se priklupi Avstrija Nemčiji. V zadnjem primeru bi se morale avstrijske meje še precej predrugačiti, oživelo bi tudi koroško vprašanje, ki še vedno ni končno odločeno v Parizu.

Spremembe mirovne pogodbe. Te se niso niti še ne izvršile in že jih je treba izpreminjati. Zlasti Grki z vrnivšim se kraljem Konstantinom so udarec za antanto. Zato jih hočejo prističiti pri egejskem morju, do kterege hočejo Bolgarom dovoliti prost dohod. Tudi o Solonu se govori, da ga hoče antanta za kazen vzeti nevhvaležnim Grkom, ter ga prisoditi sosedni Jugoslaviji. Italijani nam kaj takega seveda ne bi radi privoščili.

Novo francosko ministrstvo. Pred nekaj dnevi je dobila Francija novo vlado z Briandom na čelu. Od te vlade pričakujejo, da bo znala bolje ščititi koristi in ugled francoske republike proti njenim dosedanjim sovražnikom, zlasti proti Nemčiji.

Jugoslovanski socialni demokrati so se v Zagrebu posvetovali o ujedinjenju svojih strank. Razpravljali so tudi o udeležbi slovenske socialnodemokratske stranke na dunajski konferenci. Na Dunaj pojdejo le Slovenci, ker ti še ne morejo ali nočejo pretrgati vezi, ki jih družijo z nemškimi tovariši, dasi so ti že večkrat pokazali, da ne upoštevajo slovenskih tovarišev (n. pr. pri plebiscitu na Koroškem) in uganjajo nemško politiko, naperjeno proti Jugoslaviji.

Ukradeni sodni akti. V Gradcu so svoj čas prijeli družbo 13 oseb, ki so ponarejali naše kolke. Uvedla se je proti njim preiskava. Te dni pa so izginili s sodišča vsi akti o tej preiskavi. Sedaj je treba zasledovati te tatove.

Književnost.

Simon Jenko, Zbrani spisi. Uredil dr. Jože Glonar v Ljubljani 1921. Izdala in založila Tiskovna zadruga. 8° strani 416. Cena 42 K, po pošti 3 K več. V zbirki „Slovenski pisatelji, kjer izhaja znamenita Prijateljeva druga izdaja Jurčičevih zbranih spisov, so pravkar izšli tudi Jenkovi zbrani spisi, ne samo pesmi, ampak tudi njegovi pripovedni spisi. Tako imamo sedaj celega Jenka. Izdaja obsega tudi Jenkov življenjepis in urednikove opombe k posameznim pesmim, oziroma spisom. Izdaja je enakolično opremljena kot ona Jurčičevih spisov. Knjiga se naroča pri Tiskovni zadrugi v Ljubljani, Sodna ulica 6.

Razno.

Zdravstvene razmere v Sloveniji. Statistika, katero je letos objavil zdravstveni odsek za Slovenijo, izkazuje, da je bilo 1. 1919 med 995.440 prebivalci Slovenije 9824 porok, 22.636 porodov, 18.356 smrtnih slučajev. Dobrih 15.6% novorojenih je nezakonskih. Največja umrljivost je bila pri otrocih od 1 do 5 let (4369), od odraslih pa jih je največ umrlo v starosti nad 70 let (4732). Od bolezni jih je največ pobrala jetika (2492), potem pljučnica (1267), griža (872), španska gripa (649). Koze so ugrabile 400, trebušni legar 109, pegavica 20 ljudi. Smrtnih nezgod je bilo 474; od teh se jih je največ utopilo. Samomor je izvršilo 111 ljudi, prednost je imela vrv. Zločinska roka je povzročila smrt 112 žrtvam.

Nesrečna vas. Vas Prnjavor v Mačvi (Srbija) je bila med tistimi nesrečnimi kraji, kjer so avstrijske čete najhuje divjale. Pri avstrijskem vpadu 1. 1914 je padlo v tej vasi 329 nedolžnih žrtev in bilo požganih 200 hiš. Poseben odbor bo postavil pri zapadnih vratih prnjavorske cerkve mavzolej, v katerem bodo skupno počivali telesni ostanki teh nesrečnih žrtev vojne posurovelosti.

Važna odredba ministra za prosveto. Minister Pribičević je odredil, da se morajo zapreti vse privatne šole v krajih, kjer obstoje državne šole, ker imajo otroci naših državljanov tujega jezika dovolj poskrbljeno za materinščino tudi v državnih šolah.

Ormož. V noči od 1. na 2. t. m. se je zgodil v našem mestu rop, ki spominja na stare rokovnjaške case. Ob pol dveh je vdrla v pisarno železniške postaje tolpa 6 črno namazanih roparjev, ki so se po vseh znamenjih pritepli preko Drave. V pisarni se je nahajal službujoči uradnik Rozman. S samokresi, bajoneti in noži oboroženi roparji so zahtevali, naj jim takoj izroči ves denar. Ta se jim je moral udati in je izročil 300 K lastnega in pa 1300 K blagajniškega denarja. Na to so zahtevali ključke od postajne blagajne, katere je imel načelnik pri sebi. Uradnik jim je moral pokazati, kje stanuje načelnik. Pokazal pa je na napačno stran, ob tej priliki pobegnil in alarmiral čuvaje. Roparji so to opazili ter se odpeljali preko Drave na Hrvaško. V sosednem Zagorju imajo ljudje take sorte precej varna gnezda in bodo morale naše oblasti strogo paziti, da se ne bodo v celih krdelih podajali čez Dravo in ropali naše imetje.

Advokat Mravlag, vodja mariborskih nemškutarjev, namerava prodati svoja posestva in se preseliti v Celovec. Njegovo pisarno prevzame nemškutar dr. Rupnik, doma iz Podplata.

Mariborski nemškutarji so pod dr. Leskovarjevim gerentstvom postali neverjetno predrzni. Predzadnjo nedeljo je po nogometni tekmi 6 nemškutarskih pobalinov s pesmijo „Die Wacht am Rhein“ prišlo v gostilno „pri Divjem lovcu“, razbilo sliko regenta Aleksandra, napadlo mirne slovenske goste in dva uradnika težko ranila. Da se uvede najstrožja preiskava, je zahteva vse slovenske javnosti.